

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Костинброд, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОСТИНБРОД, III-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан М. Стойков

при участието на секретаря А. Вл. А.
като разгледа докладваното от Стефан М. Стойков Административно
наказателно дело № 20211850200393 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на „П.“ ООД, ЕИК *****, седалище гр. К., представляван от Г.У., против Наказателно постановление № 522843-F537112 от 08.07.2020 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ София, ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност му е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

Иска се отмяна на НП като твърди, че същото е незаконосъобразно и в противоречие с действителните факти и правните и административно правила. Твърди издаване на НП от некомпетентен орган – липса на доказателства за заеманата длъжност от издателя и качеството му на орган по приходите, че няма доказателства за правомощието на лицето, извършило проверката в предприятието, а протокола за това е нечетлив и подписите са на неизвестни лица. Твърди че няма легална дефиниция на касова наличност, като цитираната за нарушена разпоредба изисква от търговците да регистрират всяка продажба и изваждането и добавянето на средства в и от касовата наличност. Твърди, че жалбоподателя не извършва продажби на дребно и не попада в легалната дефиниция за „търговски обект“. от Твърди, че предприятието произвежда продукция – малограмажна хартия /салфетки, тоалетна хартия, домакински кърпи и др./, като притежава описаното в НП фискално устройство, което се използва за отчитане на инцидентни продажби на едро в рамките на

разрешените плащания в брой. Твърди, че не е описано мястото на извършване на нарушението, като предвид часът на проверката – 07.35 е обяснимо, че фискалното устройство няма отчетени продажби, като описаната в НП продажба не е извършена в търговски обект на предприятието и от представител на жалбоподателя. Позицията се на решение на ВАС по обжалване на принудителни административни мерки. Твърди маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Жалбоподателят, редовно уведомен се представлява в проведените с.з. от упълномощен представител – адвокат З. Д. и адвокат Д. Б., които поддържат подадената жалба и аргументите от нея. Претендира разноски.

Въззиваемата страна – Началник на отдел „Оперативни дейности“ София, ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП не изпраща представител в с.з. Представени са писмени бележки от упълномощен представител, с които иска потвърждаване на НП. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е от лицето, санкционирано с посоченото НП. Спазен е законоустановения срок - четиринадесетдневен по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, след като обжалваното НП е връчено на жалбоподателя на 26.11.2021 г., докато жалбата е заведена в деловодство на въззиваемата страна на 03.12.2021 г., тоест в цитирания срок.

Обжалваното НП е издадено на основание АУАН бланков № F537112, съставен на 10.02.2020 г. срещу жалбоподателя за това, че при оперативна проверка на 31.01.2020 г. в търговски обект, за която е съставен ПИП рег. АА № 0395317/31.01.2020 г. е установено следното: при засечка на касовата наличност в момента на проверката е установена сума в размер на 1 613 лева, докато разчетения оборот от инсталираното в обекта фискално устройство Датекс ДП-150 с № ДТ 723086 и фискална памет № 02723086 към момента на проверката е в размер на 0 лева.

Отбелязано е в АУАН, че фискалното устройство притежава операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, което е установено от дневен отчет № 0001595 от 31.01.2020 г. Отбелязано е установяване на промяна в касовата наличност в размер на 1 613 лева и представлява промяна в касовата наличност извън случаите на продажби, които не са отразени във ФУ в точен момент на извършването им.

В АУАН е направен извод, че жалбоподателя не е изпълнил задължението си, извън случаи на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, което се потвърждава от че липсват записи за такива операции в дневен отчет с цитирания номер.

Извършеното е квалифицирано като нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Като доказателства са отбелязани опис на пари в каса и дневен отчет. Няма отбелязани възражения.

АУАН е връчен на управителя на жалбоподателя.

Идентично като обстоятелства и правна квалификация е описано нарушението и в обжалваното наказателно постановление, в което е посочено, че нарушението се установява от протокола за проверка, дневен отчет и обяснение.

С обжалваното НП на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС “Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

От събраните гласни доказателства – разпит на св. З. З. П. и С. Л. Г., както и приобщените в хода на съдебното следствие писмени такива се установи, че на 31.01.2020 г. в предприятието на жалбоподателя, намиращо се на адреса на седалището в гр. К. в ранните сутрешни часове – около 07.35 е извършена проверка от служители на ЦУ на НАП София. Проверката е била инициирана по сигнал от органи на МВР, като в конкретния ден от седмицата – петък, в предприятието е организирана обичайната продажба на бракувана продукция от двора на обекта. За осъществяване на продажбите се влиза на територията на предприятието, като на портала при входа се е намирал свидетеля С. Г. – служител на жалбоподателя изпълняващ трудови функции по охрана, а в ден петък от седмицата е получавал и паричните средства от гражданите, осъществили покупки на изнесената в близост до входния портал бракувана продукция.

Проверката от служители на ЦУ на НАП е била осъществена, като преди легимирането им като контролни органи свидетеля З. П. е осъществил покупка на продукти – тоалетна хартия и салфетки на обща стойност 27 лева, която сума е заплатил на св. Г.. Свидетелят Г. е приел паричните средства, но не е издал фискална бележка поради липса на фискално устройство на портала. Според св. Г. на всички граждани, купуващи продукти е съобщавано устно, че ако желаят фискална бележка следва да отидат до офисите на предприятието, намиращ се административна сграда в близост.

След осъщественото купуване от страна на св. П. и легитимиране на служителите на НАП за извършване на проверката на основание чл. 110 от ЗДДС е съставен опис на паричните средства, намиращи се у свидетеля Г. от осъществените продажби, като е описана по отделни купюри обща сума от 1 613 лева.

Проверката е продължила като в офис помещение е установено регистрирано фискално устройство, което е описано в АУАН, като е разпечатан дневен отчет за датата на проверката и час 08.05 часа, при което е установено, че във паметта на фискалното устройство не е отчетена никаква продажба за деня.

На място св. П. е съставил протокол за проверка, в който са отразени установените обстоятелства, като препис от протокола е връчен на присъствалите при съставянето му Н.М. – търговски директор и св. С. Г. портиер.

Свидетеля П. е съставил цитирания АУАН на 10.02.2020 г. при продължаване на проверката в ЦУ на НАП, като е връчен на пълномощник.

За пълнота следва да се отбележи, че срещу жалбоподателя е съставен и втори АУАН за извършено друго нарушение – неиздаване на документ по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС /данните

са известни на съда служебно след като делото е на доклад на същия състав и това второ НП е потвърдено/.

Описаните факти съдът установи без никакви противоречия от показанията на цитираните свидетели, съставените протокол за проверка, АУАН и НП.

Налице са доказателства – заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП, с която в т.1.1. б. „г.“ е предоставено правомощие на началните на отдели „Оперативни дейности“ София в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да издават наказателни постановления за нарушения, регламентирани в чл. 185 от ЗДДС, в каквато насока е неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на такава компетентност. С точка втора от същата заповед е предоставено и правомощие на органите по приходите да съставят АУАН за нарушения на ЗДДС. В тази насока следва да се отбележи и представянето на заповеди за назначаване на актосъставителя и лицето издало обжалваното НП на съответните длъжности, даващи им право с цитираната заповед да съставят АУАН и издават НП, а и да извършват проверки и съставят протоколи за това в качеството им на служители по приходите.

При преценка от формална страна съдът не установи в хода на административно-наказателното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да опорочават от тази гледна точка процедурата по ангажиране отговорността на жалбоподателя.

Според съда обаче няма нарушение на посочената правна норма на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, която определя, че: *„Извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.“*

Цитирания текст показва, че се поставят изисквания към действията с касовата наличност, като изрично е предвидено, че тези задължения се отнасят до случаи извън осъществени продажби, каквито имаме осъществени в случая. Без съмнение се установи, че традиционно в ден петък от седмицата предприятието на жалбоподателя организира продажба на бракувана продукция, при което граждани влизат на територията му в близост до портала, където са изложени продуктите, избират желаното и плащат на св. С. Г.. В този смисъл, макар че дейността на предприятието в останалите дни от седмицата не предвижда продажби на дребно, то в тези обичайни действия в определен ден от седмицата, е налице качеството търговски обект, след като е осъществяват продажби на дребно, поради което е неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на такова качество.

Предвид несъмнено установените факти за извършени продажби, за произхода на средствата, открити у св. Г. и описани при проверката, както и за нулевите показания на ФУ за конкретния ден може да се направи несъмнен извод, че продажбите са осъществявани без да се издава документ по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС /за което жалбоподателя е санкциониран и

НП е потвърдено в друго п-во/, като именно това е нарушението, извършено от жалбоподателя.

Цитираната разпоредба изрично налага забрана за осъществяване на действия по касовата наличност извън осъществяване на продажби, изисквайки отразяването им по определен начин. Именно продажби обаче са осъществени от жалбоподателя на 31.01.2020 г., поради което тази забрана е неотнормима. Практически няма действия по касовата наличност, която е формирана от отделни продажби, без за нито една от тях да е издаден фискален бон, с което тази продажба би била отчетена и в паметта на ФУ.

Според съда жалбоподателя е санкциониран за извършени продажби без да се издава документ по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, установените факти показват, че практически се санкционира повторно за несъответствие между касовата наличност и отчетеното с ФУ. Това несъответствие е пряка последица от осъществяване на продажбите без издаване на документ от ФУ а за нарушение по такива факти е наложена санкция и налагането на отделна санкция за неизвършване на операции по въвеждане или изваждане на суми чрез фискалното устройство би представлявало повторно наказване за едно и също нарушение. Следва да се отбележи и факта, че формално жалбоподателя няма задължение за въвеждане или изваждане на суми от касовата наличност, след като осъществява продажби.

Практически липсва законова разпоредба, която да изисква идентичност между касова наличност и показания на ФУ за такава, но необходимостта от такава следва от създадените отделни задължения за издаване на документ от ФУ при всяка сделка /или сторно операция/ и отразяване във ФУ на всяко действие по изваждане или въвеждане на суми от реалната касова наличност.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да отмени обжалваното НП.

Предвид изхода от делото е основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, като са представени доказателства за заплатена сума от 600 лева по договор за правна помощ. Основателно е обаче и възражението за прекомерност, направено в писмените становища на въззиваемата страна, поради съдът следва да присъди в полза на жалбоподателя сумата от 400 лева, представляваща минимума, определен на основание чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г., а в останалата част следва да бъде отхвърлено.

На основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и съобразно горните изводи, СЪДЪТ

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и въззиваемата страна

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Наказателно постановление № 522843-F537112 от 08.07.2020 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ София, ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „П.“ ООД, ЕИК ***, седалище гр. К., представляван от Г.У., на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху**

добавената стойност е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ЕИК/БУЛСТАТ 131063188, да заплати на „П.“ ООД, ЕИК *****, сумата от 400 /четиристотин/ лева за направени разноси за адвокатско възнаграждение, като ОТХВЪРЛЯ искането за заплащане на разноси над тази сума до пълния размер на претенцията от 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд София-област в 14/четиринадесет/дневен срок, считано от датата на получаването му.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и въззиваемата страна

Съдия при Районен съд – Костинброд: _____